

Koncertuoja Marijampolės profesinio rengimo centro duetas: Povilas Kvietelaitis, Ramūnas Sadauskas. Vadovė Daiva Kasakaitienė

(Atkelta iš 17 p.)

dicinės choreografijos žinovės Audronės Vakarinienės sumanytos kadrilinių šokių (jonkelių, galiopų, kadrilių) varžytuvės. Smagiausiais šių varžytuvių dalyviais ir įdomiausių kadrilinių šokių žinovais išrinkti bei VŠĮ „Vilnius – Europos kultūros sostinė 2009“ prizais apdovanojami trys studentų kolektyvai: Vilniaus universiteto folkloro ansamblis „Ratilio“ (vadovės: Milda Ričkutė, Kristina Aponavičiūtė), Vilniaus pedagoginio universiteto folkloro ansamblis „Poringė“ (vadovai: Vladas Černiauskas, Audronė Vakarinienė) ir Vytauto Didžiojo universiteto folkloro ansamblis „Linago“ (vadovai: Laimutė Stasė Proškutė, Vilma Čiplytė, Gytis Aučnikas).

Trečioji festivalio diena buvo skirta Atvelykio šventei. Festivalio dalyviai apsilankė Vilniaus mokytojų namų kiemelyje vykusioje šventėje vaikams ir čia surengė koncertą „Jau pavasaris“, kurio metu skambėjo Velykų švenčių, pavasario laikotarpio tradicinė muzika. Vėliau studentų folkloro ansambliai dalyvavo šv. Mišiose Vilniaus šv. Jonų bažnyčioje, kurios buvo aukojamos už akademinį Lietuvos jaunimą. Po šv. Mišių festivalio dalyviai susirinkusiesiems padovanojo senosios tradicinės muzikos ir religinių giesmių koncertą. Jo metu senojo Vilniaus universiteto ansamblio širdį – šv. Jonų bažnyčią – užliejo senosios styginių, pučiamųjų muzi-

Koncertuoja Lietuvos muzikos ir teatro akademijos Etnomuzikologijos katedros folkloro studija TA TA TO. Vadovai: Daiva Vyčinienė, Evaldas Vyčinas

kos, archajiškų vienbalsių, daugiabalsių dainų, sutartinių, Velykų giesmių garsai.

AR REIKALINGAS STUDENTŲ FOLKLORO FESTIVALIS?

Jaunų, studijuojančių žmonių meninė ir visuomeninė veikla, susijusi su etninės kultūros puoselėjimu ir perėmimu, yra vertinga ir skatintina. Vis dėlto jaunimo gilinimasis į tradicinę kultūrą, įvairių folkloro sričių tradicijas yra per menkas. Pagrindinėse Lietuvos aukštosiose mokyklose veikia apie 10 studentų folkloro ansamblių. Kiekvienas jų pasižymi įdomia, prasminga veikla (tiek menine, tiek visuomenine), tačiau pavieniai šių kolektyvų pasirodymai, dalyvavimas miesto ar respublikiniuose renginiuose minėtos problemos neišsprendžia. Reikalingos efektyvios priemonės, kurios padėtų populiarinti tradicinės kultūros vertybes tarp jaunų žmonių.

Lietuvos studentų folkloro kolektyvų susibūrimas ir festivalio rengimas – puiki visuomeninės žemaičių jaunimo organizacijos (AŽJK „Samogitia“) ir Lietuvos liaudies kultūros centro iniciatyva, kuri, rengėjų įsitikinimu, turi skatinti visos akademinės Lietuvos bendruomenės domėjimąsi etnine kultūra, kraštotyra ir didinti studentų folkloro sambūrių vaidmenį ugdant pilietiškumą, tautiškumą, stiprinant etninį identitetą. Tikimasi, kad šis tęstinis projektas inicijuos jaunimo folkloro bendruomenių atsiradimą ir tose mokymo įstaigose, kur jų dar nėra.

Lietuvos studentų folkloro festivalyje *O KIENO ŽALI SODAI 2009* dalyvauti buvo kviečiami visi to pageidaujantys Lietuvos universitetų, kolegijų ir kitų aukštojo bei aukštesniojo mokslo institucijų folkloro ansambliai, grupės ir studentai solistai – pavieniai liaudies dainų, instrumentinės muzikos atlikėjai, pasakotojai, taip pat grupės ar kolektyvai, šiuolaikiškai interpretuojantys lietuvių tradicinę muziką. Kvietimai dalyvauti buvo siuntinėjami visoms aukštosioms ir aukštesniojo mokslo institucijoms. Juose buvo raginama burtis ir renginyje dalyvauti ne tik jau gyvuojančius studentų folkloro kolektyvus, bet ir įvairių mokymo įstaigų atstovus stebėti

Koncertuoja (iš kairės): Vilniaus universiteto folkloro ansamblio RATILIO (vadovės: Milda Ričkutė, Kristina Aponavičiūtė) kapela; Kauno technologijos universiteto studentė, Lietuvos veterinarijos akademijos folkloro ansamblio „Kupolė“ dainininkė Ieva Pečiukaitė

renginį ir dalyvauti pokalbyje apie studentų folkloro kolektyvų steigimo, veiklos ir sklaidos galimybes.

Rengdamiesi festivaliui kolektyvai ir atlikėjai laikėsi nuostatuose apibrėžtų folkloro kolektyvų ir pavienių atlikėjų veiklos gairių, kreipė dėmesį į pasirodymų vertinimo meninio lygio kriterijus. Svarbiausi jų buvo šie: programos vientisumas, aktualumas, originalumas, savitas jos pateikimas; tikslingas repertuaro pasirinkimas ir meniškasis jo atlikimas, autentiško dainavimo, muzikavimo, šokimo, pasakojimo tradicijų išryškinimas. Ypačingą dėmesį buvo skiriamas tarmiškam pasakojimui, vietinėms ar regioninėms liaudies kūrybos atlikimo tradicijoms, tautiniam kostiumui, scenos kultūrai. Kolektyvų vadovų iniciatyva, tinkamas profesinis pasirėngimas, įvairių folkloro sričių išmanymas ir etnomuzikologų pagalba konsultuojant festivaliui besirengiančius kolektyvus, padėjo siekti repertuaro, atlikimo grynumo ir atliekamo tradicinio folkloro interpretavimo įvairovės.

(Nukelta į 20 p.)

Festivalio baigiamojo koncerto Vilniaus pedagoginiame universitete akimirka